

Paprasek ze tmy

interní občasník

Klubu přátel červenobílé hole

Říjen 2007

- **Motto:** *Skutečnost je taková, že většina z nás naprosto neví, jak navenek vypadáme před druhými; tím méně víme, jak vypadáme zevnitř před Bohem !*

- **Zprávy**

Konference pro hluchoslepé na internetu se úspěšně rozjela. Za měsíc říjen přišlo přes tisíc zpráv. Nejaktivnějšími osobami je Jaruška Dvořáková z Českých Budějovic a pan Juraj Danko, momentálně studující ve Finsku.

- **HospiMedica 2007**

Pravidelně navštěvujeme tuto akci na brněnském veletrhu. Rok co rok obcházíme především organizace z neziskového sektoru a vyměňujeme si zkušenosti a získáváme kontakty. Rovněž se setkáváme s výrobcí kompenzačních pomůcek a seznamujeme se s novinkami na tomto poli. Klub přátel červenobílé hole vždy vystupoval jako návštěvník či odborná veřejnost.

Na letošním brněnském veletrhu v rámci HospiMedica se Klub přátel červenobílé hole, díky panu Jaroslavu Hanusovi, poprvé veřejně prezentoval. V pavilonu C v přízemí probíhala foto soutěž pod názvem Život nejen na kolech 2007. Klub přátel červenobílé hole měl na jednom panelu kolekci fotek z III. ročníku festivalu dovednosti lidí s kombinovanou vadou zraku a sluchu. Stalo se již tradicí, že festival se koná vždy ve Svatce. Radujeme se z toho, že fotografie z činnosti KPČH byly zařazeny do soutěže a přirozeně fandíme naší malé expozici fotek, aby získala co nejlepší umístění, a tím by se zvýšila prezentace práce s lidmi s kombinovanou vadou zraku a sluchu.

Leopold Brückner – Brno

Zpráva z internetu

Dne 18. října 2007 se v rámci veletrhu HOSPIMedica uskutečnila konference s názvem „Česká republika potřebuje právního ochránce osob se zdravotním postižením“. Hlavními vystupujícími na konferenci byli JUDr. Otakar Motejl – veřejný ochránce práv, Mgr. Herbert Haupt – právní ochránce osob se zdravotním postižením Rakouské republiky, Václav Krása – předseda NRZP ČR, Doc. Mgr. PaedDr. Jan Michalík Ph.D. – ředitel Výzkumného centra Integrace zdravotně postižených, JUDr. Pavel Ptáčník – vedoucí sekretariátu Vládního výboru pro zdravotně postižené občany a další hosté.

Účastníci konference se jednoznačně shodli na potřebnosti instituce, která by účinně pomohla osobám se zdravotním postižením bránit se diskriminaci a domoci se svých práv. Myšlenku právního ochránce jednoznačně podpořil JUDr. Otakar Motejl. Účastníci se shodli na následujícím prohlášení, které je adresováno Vládě České republiky:

Účastníci konference „Česká republika potřebuje právního ochránce osob se zdravotním postižením“ konané v Brně dne 18. října 2007, v rámci veletrhu

HOSPIMedica, se obrací na Vládu ČR, aby iniciovala vznik instituce, která bude moci:

- účinně konat při zjištění diskriminace z důvodu zdravotního postižení,
- iniciovat změny zákonů při zjištění diskriminačních ustanovení v nich,
- právně zastupovat osoby se zdravotním postižením pokud se na instituci obrátí z důvodu porušování jejich práv z důvodu zdravotního postižení.

Jaký je náš vztah k o.s. Lorm

Naše občanské sdružení respektuje o.s. Lorm jako partnera s velkou tradicí a zkušenostmi na úseku práce s lidmi s kombinovanou vadou zraku a sluchu. Letos v květnu jsme se na předsednictvu dohodli, že učiníme vstřícný krok a vyzveme vedení o.s. Lorm k přátelskému jednání, které bude mít za cíl prohloubit a zlepšit naše vztahy a spolupráci. Odeslali jsme písemné vyzvání k přátelskému jednání u společného stolu s konkrétním termínem středa 17.10.2007 ve 14 hodin v jejich ústředí. Pozvánku k jednání obdržela jak slečna ředitelka Mgr. Petra Zimermanová, tak předseda organizace pan Pavel Nepraš. Jednání se neuskutečnilo, jelikož z o.s. Lorm nepřišla žádná odezva a nezbývá nám než respektovat takto vyjádřený nezáměr.

Tento korektní krok jsme učinili především s ohledem na naše členy, kteří jsou zpravidla i řádnými členy o.s. Lorm a tento neurovnaný vztah je mrzí.

Co říci závěrem. Jednak zdůrazňuji, že naším cílem není konkurence, ale především volnočasové aktivity s lidským přístupem při řešení všedních problémů. Každá organizace má v sobě něco jedinečného a neopakovatelného a tedy je nezastupitelná pro člověka jako takového i když řada občanských sdružení si to nechce přiznat. Buďme rádi, že máme k dispozici výběr občanských sdružení a náš život není jednobarevný.

Ing. Leopold Brückner – předseda KPČH

• Informace a zajímavosti

Chápeme psychicky nemocné ?

Paranoia je jedním z druhů psychózy, vyznačující se bludy, chorobnými představami ohrožení a stihomamem. V obecném povědomí je tento pojem používán též pro nadměrné obavy o svou osobu, spojené například s konspiračními teoriemi.

Příklady některých druhů paranoii v psychiatrii

perzekuční paranoia = nemocný se bojí, že je pronásledován

kverulantská paranoia = nemocný se domnívá, že jej ostatní nemají rádi - obviňuje je, stěžuje si opakovaně, chce se dohadovat. Určitě jste se setkali s člověkem podobného chování.

Důchodce, který se stále o něco přetahuje s úřady - notorický stěžovatel a kverulant, jehož písemný i slovní projev je tu agresivně osobní a ostrý, tu jakýsi rozměklý a smířlivě neforemný. Faktem je, že paranoik je většinou mnohem otravnější, než člověk bez nohy, takže je i mnohem těžší se ovládnout a chovat se k němu slušně, jako k jinému nemocnému, i když v jeho problémech nemoc rozeznáme.

Člověku, který nevidí nikdy neřekneme: "No tak neblbni a začni koukat!"

Nebo, že budeme projevy nemocného chápat jako "zlobení" a budeme jej trestat a jinak projevovat intoleranci.

Dokonce ani z líčení celoživotních problémů od partnera údajného pacienta nemusíme získat správný obraz – může se dokonce stát, že nemocný je ve skutečnosti stěžovatel, který indukuje ve svém zdravém druhovi konfliktní, zdánlivě patologické jednání, které je pak předmětem stížnosti - může se na první i druhý

pohled zdát, že zdravý z obou partnerů je nemocným a naopak argumenty vycházející z paranoidních bludů působí často logicky a přesvědčivě.

Takové lidi musíme brát jako nemocné a vhodně a citlivě nabídnout léčbu. Je otázkou, zda si svou nemoc uvědomí a budou se chtít léčit. Bylo by to úlevou pro ně i pro jejich okolí. Nám zřejmě potom nezbyvá nic jiného než je tolerovat a chápat jako nemocné. **Upraveno z Wikipedie**

Pro čtenáře

Knižnice Klubu Vltava připravila v roce 2006 k vydání knihu Jiřího Hermacha Přemítání o člověku, životě a době. Část publikace je věnována slavné hluchoslepé spisovatelce – Heleně Kellerové. Kapitoly Výlety za poznáním a Cestami světla objasňují život Heleny, čtenář se zde seznámí také s ukázkami z knihy Příběh mého života, kterou napsala Helena Kellerová v roce 1903. Kniha vyšla v Nakladatelství Lidové noviny, publikaci si lze zapůjčit v Odborné knihovně LORM.

Zeptali jste se ?

Co je to canisterapie

Slovo canisterapie se objevuje v současné době stále častěji a ve volném překladu znamená terapii s pomocí psa.

Canisterapii můžeme také definovat jako způsob terapie, který využívá pozitivního působení psa na zdraví člověka, přičemž klade důraz především na řešení problémů psychologických, citových a sociálně-integračních a působení na fyzické zdraví člověka je u ní druhotné. Uplatňuje se zejména jako pomocná psychoterapeutická metoda při řešení různých situací v případě, že jiné metody nejsou účinné nebo použitelné. Jedná se např. o navazování kontaktu s pacienty, kteří obtížně komunikují a při práci s citově deprivovanými dětmi, autistickými dětmi, mentálně postiženými, v logopedické a rehabilitační praxi, při výskytu apatie, u dlouhodobě nemocných dětí nebo jako součást komplexní terapie v geriatрии apod.

Z www.canisterapie.info

Rady pro milovníky květin

Jednoduchá hnojiva.

Vápno dodáváme květinám například ze skořápek. Usušené a roztlučené máčíme několik dní v dešťové vodě, kterou pak květiny zaléváme. Snížíme tak kyselost půdy. Pokud kyselost půdy chceme naopak zvýšit máčíme ve vodě rašelinu a nebo ji přímo přidáváme do květináčů. Do země na kaktusy je dobré přidat trochu otlučené staré omítky.

Zprávy z klubové činnosti

• Praha

Dne 20. 10. 2007 se konalo setkání Klubu přátel. Já jsem jela se starší sestrou a její rodinou do Prahy ráno z Českých Budějovic. Sestra mě dovedla na stanici metra Českomoravskou, kde jsme se sešli s paní Pačesovou, která si mě převzala. Jely jsme domů, kde jsem se najedla a připravila se na klub. Na klubu jsem se setkala s Martinou, Otíkem Neprašem, Řehákovými, Mirkem, Lenkou a ostatními. Byli zde pro mě i noví lidé, které jsem neznala. Klub trval asi do pěti hodin odpoledne. Byla volná zábava, mohli jsme si mezi sebou povídat. Prohlédla jsem si i hmatové knížky pro děti, připravené do soutěže Tactus.

Škoda, že takové nebyly, když jsem chodila do školy já. Po klubu jsme jely do divadla Komédie. Představení mělo název Mluvící ruce. Nebyl to souvislý děj, ale

jednotlivé scénky předváděné neslyšícími herci. Paní Pačesová mi tlumočila, čemu rozuměla, takže jsem z toho také měla zážitek. Po divadle jsme šly domů. V neděli během dopoledne jsme s paní Pačesovou zkoušely testy vědomostních znalostí. Musím říci, že mě to docela bavilo, i když jsem nevěděla vše. Nejlépe mi šla samozřejmě čeština. Odpoledne jsme se na Českomoravské rozloučily, a sestra mě vyzvedla. Strávila jsem tak příjemný víkend. Moc se mi to líbilo. Jaruška Dvořáková

Leo Brückner doplňuje:

Atmosféra setkání byla pohodová a vedla především k prohloubení osobních vztahů. Když jsme viděli ohlas a výsledek setkání, dohodli jsme se, že první neděli v prosinci, což je 2.12. se opět sejdem v Praze. Tentokrát se bude již jednat o akci s adventním poselstvím a budeme se snažit trochu si prožít i něco z předvánoční pražské nálady a poezie. Navštívíme výstavu betlémů, kde bude vystaven i náš „Betlém hluchoslepých“ na kterém jsme v létě pracovali.

• Jihlava

Dne 24.10.2007 jsem navštívil Jihlavu, jak jsem předem přislíbil. Vycházel jsem z podnětu, který vzešel letos ve Svatce. Tehdy si naše členky paní Marie Doležalová a paní Marie Váňová zasteskly na svoje omezené možnosti. Zařadil jsem do plánu návštěvu Jihlavy a našich milých členů. Bylo to velmi milé a neformální setkání u Doležalů. Kromě tohoto střetnutí jsem se sešel za Klub přátel červenobílé hole ještě s ředitelem o.p.s. Tyflovysočina. I zde bylo velmi pěkné přijetí a vyměnili jsme si zkušenosti a dohodli se na konkrétní spolupráci. Domluvili jsme se na tom, že není problém, aby brněnský klub se zúčastnil programů uspořádaných o.p.s. Tyflovysočinou a v tomto směru jsme dostali i konkrétní program a pozvánky a vše záleží pouze na možnostech a zájmu ze strany brněnského Klubu přátel červenobílé hole. Oběma stranám bylo jasné, že se nejedná o konkurenci, ale o spolupráci a vzájemnou výpomoc. Tak to pochopili i naši milí členové.

Leopold Brückner

Ze života hluchoslepých

• Postřehy z Liberce

Tak a zdá se, že je tu skutečná zima. I když dnes ráno se mi zdálo, že jsme zase skočili do babího léta. Sami meteorologové mají potíže předpovědět počasí, protože dnes mělo podle krátkodobé předpovědi na horách sněžit. Před chvílí jsem si musela rozepnout bundu a dokonce někteří lidé chodí jen tak v tričku. Chtěla bych vám stručně popsat krásy libereckého okolí. Liberec je zvláštní město, protože leží v kotlině, která je ze všech stran obklopena horami. Na jihu leží Ještědské pohoří s horou Ještěd a na jihozápadě se táhnou Lužické hory, které jsou mým potěšenickým. Na severu je Liberec obklopen divokou krásou Jizerských hor a na východě se rýsuji Krkonoše. Z Liberce je to kousek do Českého ráje a tak se dá říct, že je Liberec vynikajícím /výchozím/ místem pro turisty.

Ochrana přírody se v něčem zlepšila, ale bohužel v něčem i zhoršila. Spíše to souvisí s lidskou hamižností a nenasytostí, protože lidé zabírají plochy, které by měly správně být neobydlené /jsou již na hranici chráněných pásem a sama jsem měla co do činění s mocipány, kteří ignorují sdělení ochranářů nebo laiků/.

Na druhou stranu je v Liberci mnoho zájmových skupin, které mají v náplni práce starost o přírodu. Takže je na určitých plochách /třeba i minimálních/ vidět jejich péče o malý kus přírody. Za to těmto lidem patří velký dík. Věřím, že na jaře někteří z vás

budou mít chuť se zajet do Liberce podívat a vyrazit například po Viničné cestě do Hejnic, nádherných míst české krajiny.

Všem přeji pokud možno hodně zdraví a hlavně lásku a pohodu.

Vaše Marcela Machovičová

Pozn. Autorkou příspěvku je naše členka a je i naší lektorkou a metodičkou terapie v Liberci již druhý rok.

Ač má zdravotní postižení jako většina z vás, je aktivní i v oblasti ochrany přírody Liberecka.

• **Moje zklamání aneb integrace trochu jinak**

Jeli jsme konečně do Prachatic. Když mi to mamka ráno řekla, byla jsem nadšená. To jsem moc zvědavá, jak to vše dopadne. Nebudu popisovat cestu. Přijeli jsme s rodiči do města, našli ulici a hurá už jsme ve škole (Vyšší odborná sociální a Střední pedagogická). Dvnitř jsme šly s maminkou samy, taťka nešel. Pan ředitel v kanceláři nebyl, byl zde jeho zástupce. Vyslovila jsem svoji prosbu a on začal povídat, že Výchovná a humanitární činnost je zavřený obor. Odpověděla jsem, že to vím. Na stránkách to bylo napsáno. Školní a mimoškolní pedagogika, druhý obor, který mě zaujal, tam je hudební výchova, tělocvik a výtvarka, český jazyk. Odpověděla jsem, že ten bych zvládla. Odpověděl, že se absolvuje praxe v mateřských školách a to, že bych nezvládla. Nezvládla bych ani výtvarku a hudebku, ba ani ten tělocvik. Takže je Vám asi jasné, že tam mě nevezmou. Pořád jen nezvládla, nezvládla. Na tomto oboru nebyl nikdo postižený, škola se s tímto nesetkala. Bylo mi jasné, že mi šanci nedají. Snažila jsem se mu vysvětlit, že představu mám, také jsem mu jí řekla, že bych chtěla dál studovat Axmanovu techniku, ne, ne a ne. A žádný odborný předmět studentům neodpouštějí. Pak mi nadiktoval jakousi školu ve Volyni. Střední škola a jazyková škola Volyně. Musím si najít a podívat se na jejich webové stránky. Ze školy jsem odcházela téměř bez nálady. To je hrůza, říkala jsem si, proč to nechťejí aspoň vyzkoušet. Uvažuji o tom, že nejdřív absolvuji ATM a potom si něco dodělám. Ještě mi pan zástupce poradil, že v Českých Budějovicích je pedagogická fakulta, abych se podívala tam. Mě by vůbec nevadilo, že bych šla ještě jednou na střední školu a měla znovu maturitu, jenže to on nepochopil.

Pak jsme jeli do nějakého lesa, protože maminka říkala, že chce chvoj na věnce. Do lesa jsme dorazili, chvoj nasbírali, maminka bude dělat věnce. Z lesa jsme jeli rovnou k babičce. Já jsem si v lese nasbírala krásné velké žaludy.

"Kde se tu tak najednou berete?"

"Ahoj, babi, řekla jsem a dala pusu. "Byli jsme ve škole."

"Zachtělo se ti chodit do školy? A jak jsi dopadla?"

"Ani se neptej, nevezmou mě. Pořád ten pan zástupce říkal, že bych něco nezvládla, že bych nemohla dělat tohle a tohle. Vůbec neřekli, vyzkoušíme nebo tak něco.

Pořád negativní myšlenky. To člověku ubere na náladě. Jela jsem tam s energií a s chutí. "To se dalo čekat, že tě do školy nevezmou," řekla skepticky maminka.

"Hm, tak to teda pěkně děkuji," odpověděla jsem.

Tak to byl dnešní den. Píši vám, ale dobrou náladu jsem v tomto dnu neměla.

Jaroslava Dvořáková

Výročí

Všem, kdo oslaví narozeniny v měsíci listopadu přejeme hodně štěstí, zdraví a pohody. Jsou to Jiřinka Bartáková, Karla Jandlová, Jiří Javůrek, Jitka Menclová a Silva Vymazalová.

Klub přátel červenobílé hole: IČO: 26999960, adresa: Přemyslská 13, 182 00
Praha 8, tel.284691012 **Praha:** Ota Pačesová, mob: 775164190, e-mail:
pacesova.ota@volny.cz, **Brno:** Ing.Leopold Brückner- předseda, mob: 608 866 912